

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/60/2014
Identifikačné číslo spisu:	6012201329
Dátum vydania rozhodnutia:	05.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6012201329.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v právnej veci navrhovateľa: C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX/XX, N. E., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Banská Bystrica, Trieda SNP 75, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu vo veciach sp.zn. 5N 3768/12 zo dňa 14. novembra 2012, sp.zn. 5N 3307/12 zo dňa 30. novembra 2012, sp.zn. 5N 3663/12 zo dňa 30. novembra 2012, sp.zn. 5N 3767/12 zo dňa 14. novembra 2012 a návrhu navrhovateľa na uloženie predbežných opatrení, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sp/17/2012-66 zo dňa 5. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sp/17/2012-66 zo dňa 5. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu sp.zn. 5N 3768/12 zo dňa 14.11.2011, sp.zn. 5N 3307/12 zo dňa 30.11.2012, sp.zn. 5N 3663/12 zo dňa 30.11.2012, sp.zn. 5N 3767/12 zo dňa 14.11.2012, ktorým bolo vo všetkých štyroch veciach rozhodnuté o žiadosti navrhovateľa, ako žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci tak, že navrhovateľovi nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákna č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Zb. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“). Odporca tak rozhodol z dôvodu, že nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nesplnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Z dôvodu neúspechu v konaní bol

navrhovateľ zároveň zaviazaný na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 140,- €.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že súd preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu len v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 250j ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ v opravných prostriedkoch len všeobecne poukazoval na porušenie jeho práv a zaujatosť správneho orgánu a súdu, neuviedol žiadne konkrétne porušenie zákonnosti zo strany správneho orgánu. Vytvoril stav, keď súdu nedal možnosť zaoberať sa zisťovaním, ktoré by mohlo mať za následok zrušenie napadnutých rozhodnutí pre nezákonnosť. Súd nie je povinný za navrhovateľa hľadať dôvody na nezákonnosť napadnutých rozhodnutí.

I napriek tomu, že navrhovateľ vzniesol námietku zaujatosti proti sudcovi krajského súdu, ktorý vec prejednával, na túto v zmysle § 15a ods. 4 neprihliadal, pretože bola podaná z toho istého dôvodu ako aj v predchádzajúcom prípade, keď bolo už Najvyšším súdom SR o námietkach zaujatosti rozhodnuté tak, že sudcovia krajského súdu, a ani sudca JUDr. G., nie sú vylúčený z prejednávania a rozhodnutia prejednávanych vecí. V dôsledku toho súd nepredkladal nadriadenému súdu vec za účelom rozhodnutia o opätovnej námietke zaujatosti.

Navrhovateľ ďalej žiadal uložiť predbežné opatrenie voči krajskému súdu, ako aj voči Najvyššiemu súdu SR. Z ustanovenia § 246c ods. 1 O.s.p. vyplýva, že druhá časť O.s.p. nie je použiteľná na konanie podľa piatej časti - správne súdnictvo, preto súd konanie o nariadenie predbežného opatrenia voči krajskému súdu ako aj voči najvyššiemu súdu zastavil.

V konaní sp.zn. 23Sp/17/2012 žiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov vo veci dovolania vedeného pod sp.zn. 14C/170/2010. V rovnakej veci bola doručená aj ďalšia žiadosť žiadateľa - navrhovateľa zo dňa 22.10.2012 zaevidovaná pod sp.zn. 5N 3663/12. V danom prípade sa teda jedná o prekážku litispendencie, čo nemôže vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

Vo veci 23Sp/18/2012 navrhovateľ žiadal o poskytnutie právnej pomoci v súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy z titulu neoprávneného zásahu do osobnostných práv jeho a jeho manželky a poukázal na právoplatný oslobodzujúci rozsudok zo dňa 17.01.2007. Na súde si svoje právo uplatnil 30.05.2011, t.j. po uplynutí trojročnej premľacej lehoty a preto je tu dôvodné nebezpečenstvo, že došlo už k premľaniu peňažného nároku a že nebude v konaní úspešný.

Vo veci vedenej pod sp.zn. 23Sp/19/2012 nebol priznaný navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci z toho dôvodu, že žiadal o poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/2018/2012, proti ktorému dovolanie nebolo prípustné a neboli vykázané ani žiadne také ďalšie znaky, ktoré by umožňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 a § 238 O.s.p.

Vo veci sp.zn. 23Sp/20/2012 požiadal Centrum právnej pomoci (ďalej len „Centrum“) o poskytnutie právnej pomoci o zaplatenie 66 387,84 €, žiadosť bola doručená Centru dňa 30.10.2012. V žiadosti uviedol, že žiada o poskytnutie právnej pomoci z radov advokátov vo veci sp.zn. 5C/248/2010. V rovnakej veci bola Centru doručená už žiadosť dňa 22.10.2012, zaevidovaná pod sp.zn. 5N 3665/12, v ktorej Centrum ešte len rozhodne o poskytnutí právnej pomoci, Nakoľko ide o prekážku litispendencie, preto nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p., krajský súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože navrhovateľ bol v konaní neúspešný.

Súd zaviazal zaplatiť navrhovateľa súdny poplatok za štyri konania (4x 35,- € = 140,- €) podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb., keďže podal štyri opravné prostriedky proti štyrom rozhodnutiam správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

II.

Proti rozsudku krajského soudu podal navrhovatel v zákonnej lehote odvolanie a uviedol, že nemá právnické vzdelanie a nevie sa v danej veci obhajovať, preto žiada mať kvalifikovaného právneho zástupcu z radov advokátov tak, ako mu to umožňuje Občiansky súdny poriadok v § 237, 241 ods. 1, kde dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie sám. Preto podáva aj dovolanie, pretože je názoru, že boli porušené jeho práva ako fyzickej osoby. Poukazuje na článok Ústavy SR 47 ods. 2, kde každý má právo na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci, aj keď príjmy žiadateľa prevyšujú hranicu v materiálnej núdzi. Je invalidný dôchodca a jeho mzda - dôchodok je pod hranicou minimálnej mzdy. Ďalej žiada o nariadenie predbežného opatrenia podľa § 11 Občianskeho zákonníka, lebo je názoru, že bola porušená jeho ochrana osobnosti a došlo k hrubému porušeniu jeho osobnosti, mena, súkromia a následne dobrej povesti.

Ďalej vo forme oznamu uviedol, že v jeho veci ho Centrum právnej pomoci Banská Bystrica nemôže zastupovať, pretože mu spôsobilo značnú škodu a keby ho aj Centrum zastupovalo, viedlo by to k zaujatosti k jeho osobe. Iné riešenie v danej veci nie je prípustné. Poukazuje, že súd je povinný ustanoviť mu zástupcu z radov advokátov.

Rovnako poukazuje, že dochádza k porušeniu jeho práv ako fyzickej osoby na Krajskom súde Banská Bystrica, lebo daný súd a sudcovia neovládajú vlastné právo Slovenskej republiky - za čo sa môžu títo sudcovia hanbiť. Uvádza, že každý súd a sudcovia budú rešpektovať jeho každé rozhodnutie, a že žiadny sudca nebude trepať debiliny, že nie sú splnené nejaké zákonné náležitosti. Poukazuje, že sudca je povinný plne podriaďiť sa jeho rozhodnutiam a rešpektovať jeho veci, ktoré predkladá, že práve on bude mať posledné slovo a nie nejaký sudca, ktorý nerešpektuje vlastné zákony. Každý sudca je plne podriadený jeho osobe, každý sudca bude rešpektovať, čo on povie, a keď sa to sudcovi nepáči, tak nech okamžite sa vzdá danej veci pre jeho negramotnosť a nevzdelanosť. Uvádza, že každý sudca bude rešpektovať jeho, či sa mu to páči alebo nie. Žiadny sudca ho nebude poučovať čo má robiť. Rozhodnutie navrhovateľa je, že sudcovia sú voči jeho osobe zaujatí, sudcovia nemôžu už viac vo veci konať a že sudcovia budú rešpektovať jeho vznesené námietky zaujatosti, či sa im to páči alebo nie. Poukazuje, že dotýčny sudca, čo v danej veci koná, dobrovoľne sa vzdá daného prípadu, pretože je voči jeho osobe zaujatý. Uvádza, že všetci sudcovia si myslia, že sú všetci sprostí a oni sudcovia sú tí, čo sú najmúdrejší, ale mýlia sa.

Ďalej v odvolaní žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, znova poukázal, že je invalidný dôchodca, kde jeho invalidný dôchodok nepostačuje na riadne žitie.

III.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že sa so závermi súdu prvého stupňa stotožňuje. Má za to, že súd sa dostatočne venoval skutkovým okolnostiam a na základe zistených skutočností dospel k správne posúdeniu vecí. Zistenia uvádzané v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici nesporne vyplývajú z právneho posúdenia zákonnosti postupu správneho orgánu, ako aj z ústnych prednesov vykonaných na pojednávaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici č.k. 23Sp/17/2012. Navrhuje Najvyššiemu súdu, aby rozsudok krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sp/17/2012 zo dňa 05.02.2014 ako vecne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a potom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že napadnutým rozhodnutím odporcu

sp.zn. 5N 3768/12 zo dňa 14.11.2012 nebol priznaný navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci. Rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že žiadateľ v žiadosti uviedol, že žiadal ustanovenie zástupcu z radov advokátov vo veci sp.zn. 14C/170/2012 vo veci dovolania. Vzhľadom na skutočnosť, že v rovnakej veci bola Centru doručená rovnaká žiadosť žiadateľa dňa 22.10.2012, zaevidovaná pod sp.zn. 5N 3663/12, v ktorej Centrum ešte len rozhodne o nároku na poskytnutie právnej pomoci, nepriznal žiadateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu prekážky litispendencie. Proti rozhodovaniu odporcu podal opravný prostriedok navrhovateľ, v ktorom uviedol, že vo veci dovolania musí byť zastúpený advokátom, Centrum právnej pomoci mu bráni vo veci podať dovolanie a pracovníci Centra právnej pomoci sú zaujatí voči jeho osobe. Voči jeho osobe sú podľa navrhovateľa zaujatí aj sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici.

K odvolaniu navrhovateľa podal vyjadrenie odporca, v ktorom poukázal na dôvody, ktoré boli uvedené v samotnom rozhodnutí, navrhoval napadnuté rozhodnutie odporcu sp.zn. 5N 3768/12 potvrdiť. Vec napadla na krajskom súde pod sp.zn. 23Sp/17/2012.

V druhej veci, v ktorej odporca vydal rozhodnutie pod sp.zn. 5N 3307/12, nebol priznaný navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady nemajetkovej ujmy z titulu neoprávneného zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, keď bol navrhovateľ spolu s manželkou v trestnom konaní obžalovaný z trestného činu podvodu, v konečnom dôsledku bol z tohto trestného činu rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č.k. 1T/53/2005-278 dňa 18.10.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.01.2007, spolu s manželkou oslobodený. Dňa 30.05.2001 podal navrhovateľ na Krajský súd v Banskej Bystrici žalobu, v ktorej sa domáhal vydania platobného rozkazu na zaplatenie 100 000,- € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v súvislosti so spomínaným trestným konaním. Centrum právnej pomoci dospelo k záveru, že nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sa premlčal, trojročná premlčacia lehota uplynula najneskôr 18.01.2010. Žiadateľ si uplatnil svoje právo až podaním zo dňa 30.03.2011, čiže oneskorene. Žiadateľ žiadal o zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 16C/82/2011. Centrum právnej pomoci dospelo k záveru, že sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu, žiadateľ nespĺnil jednu z podmienok na poskytnutie právnej pomoci, preto žiadateľovi nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Proti rozhodnutiu odporcu - Centra právnej pomoci, podal odvolanie navrhovateľ, v ktorom tvrdil, že Centrum právnej pomoci je voči nemu zaujaté, vo veci dovolania musí byť zastúpený advokátom a tiež uviedol, že je zaujatý voči nemu aj Krajský súd v Banskej Bystrici.

K odvolaniu podal vyjadrenie odporca, ktorý navrhoval napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Poukázal na dôvody, ktoré uviedol už v samotnom napadnutom rozhodnutí, zdôraznil, že nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy bol premlčaný. Vec napadla na krajskom súde pod sp.zn. 23Sp/18/2012.

Tretím rozhodnutím odporcu sp.zn. 5N 3663/12 zo dňa 30.11.2012 nebol navrhovateľovi - žiadateľovi poskytnutý nárok na poskytnutie právnej pomoci v konaní sp.zn. 14C/170/2010, keď žiadateľ - navrhovateľ sa domáhal náhrady škody voči odporcovi v súvislosti s jeho zastupovaním v konaní sp.zn. 14Cb/70/2004, keď odporca bol ustanovený ako právny zástupca a v predmetnom konaní ho nedostatočne bránil a nezastupoval jeho záujmy. Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 14C/170/2010-199 zo dňa 17.05.2012 bol návrh žiadateľa vo veci náhrady škody 1 000 871,04 € ako nedôvodný zamietnutý. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14C/218/2012 bol rozsudok Okresného súdu ako vecne správny potvrdený. Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ dovolanie i napriek tomu, že krajský súd dovolanie proti tomuto rozsudku nepripustil. Nie je opätovne vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu. Žiadateľ takto nespĺnil jednu z kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc.

Odporca vo vyjadrení navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Vec je vedená na krajskom súde vedená pod sp.zn. 23Sp/19/2012.

Vo štvrtej veci vydalo Centrum právnej pomoci v Banskej Bystrici rozhodnutie pod sp.zn. 5N 3767/12

zo dňa 14.11.2012, ktorým nepriznalo navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci žiadateľa o zaplatenie 66 387,84 € vedenú pod sp.zn. 5C/248/2010. V rovnakej veci bola Centru doručená už rovnaká žiadosť žiadateľa zo dňa 22.10.2012 zaevidovaná pod sp.zn. 5N 3665/12, v ktorej Centrum len rozhodne o poskytnutí právnej pomoci, preto vo veci sp.zn. 5N 3676/12 nepriznal žiadateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci, nakoľko sa jedná o prekážku litispendencie. Žiadosť o poskytnutie právnej pomoci nespĺňa jednu z podmienok pre poskytnutie právnej pomoci a to pre zrejmú bezúspešnosť sporu.

Proti rozhodnutiu odporcu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom tvrdil, že Centrum právnej pomoci mu bráni vo výkone spravodlivosti, všetci pracovníci Centra sú voči nemu zaujatí. Odporca vo vyjadrení navrhoval napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Vec napadla na krajskom súde pod sp.zn. 23Sp/20/2012.

Veci, ktoré napadli na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 23Sp/17/2012, 23Sp/18/2012, 23Sp/19/2012 a 23Sp/20/2012, Krajský súd uznesením č.k. 23Sp/17/2012-32 zo dňa 24.07.2013 spojil s tým, že veci sa budú prejednávať pod spoločnou značkou 23Sp/17/2012, keďže ide o veci, ktoré sa týkajú tých istých účastníkov konania. Súd preto v záujme hospodárnosti konania spojil uvedené štyri veci na spoločné konanie. Súd zároveň v uznesení č.k. 23Sp/17/2012-32 uložil navrhovateľovi aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia požiadal Centrum právnej pomoci, Kanceláriu v Banskej Bystrici, o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2013.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sp/17/2012-32 podal navrhovateľ dovolanie a na základe podaného dovolania rozhodoval Najvyšší súd SR, ktorý vo veci dovolania navrhovateľa rozhodol tak, že konanie zastavuje, pretože proti uzneseniu č.k. 23Sp/17/2012-32 zo dňa 24.07.2013 dovolanie nebolo prípustné.

Vo všetkých štyroch veciach, v ktorých podal navrhovateľ dovolania proti rozhodnutiam Centra právnej pomoci a to veciach sp.zn. 5N 3768/12 pôvodne vedená pod sp.zn. 23Sp/17/2012, ďalej vo veci 5N 3307/12, vedená na krajskom súde pod sp.zn. 23Sp/18/2012, vo veci sp.zn. 5N 3663/12, vedenej na Krajskom súde pod sp.zn. 23Sp/19/2012, vo veci sp.zn. 5N 3767/12 vedenej na krajskom súde pod sp.zn. 23Sp/20/2012 podal navrhovateľ námietky zaujatosti proti všetkým sudcom krajského súdu. Uzneseniami najvyššieho súdu sp.zn. 5Ndz/3/2013, 6Ndz/2/2013, 2Ndz/2/2013, 8Ndz/2/2013 bolo najvyšším súdom vyslovené, že sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodnutia vecí vedených pod sp.zn. 23Sp/17/2012 až 23Sp/20/2012.

V ďalšom priebehu konania krajský súd vytýčil pojednávanie na 05.02.2014 o 8.30 hod. V súvislosti s vytýčeným pojednávaním, navrhovateľ doručil dňa 03.02.2014 krajskému súdu podanie, ktoré obsahuje 13 príloh. V prílohe označenej č. 1 navrhovateľ krajskému súdu oznamuje, že vo veci nebude pojednávanie dňa 05.02.2014 o 8.30 hod. z dôvodu, že nie je ustanovený právny zástupca z radov advokátov.

V druhom podaní označenom č. 2 dáva navrhovateľ dovolanie (označené č. 1) proti uzneseniu 1Sdo/40-43/2013 a predvolaniu sp.zn. 23Sp/117/2012.

V ďalšej prílohe označenej č. 3 podával navrhovateľ opätovne dovolanie voči uzneseniu sp.zn. 23Sp/17/2012 - 1Sdo/40-43/2013.

Podaním označeným č. 4 navrhovateľ žiada o ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa ustanovenia zákona č. 23/1991 Zb. a Ústavy SR. Žiadosť adresuje Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

V podaní označenom č. 5 navrhovateľ vytýka 5 vecí a to:

1. porušovanie práv fyzickej osoby
2. porušenie O.s.p.
3. porušenie ústavného zákona č. 23/1991 Zb. a Ústavy SR
4. porušenie Občianskeho zákonníka

5. porušenie zákona č. 514/2003 Z.z.

Podaním označenom č. 6 navrhovateľ oznamuje súdu, že v danej veci Centrum právnej pomoci Banská Bystrica ho nemôže zastupovať, pretože centrum právnej pomoci mu spôsobilo škodu a je voči jeho osobe zaujaté.

V podaní označenom č. 7 - odvolanie vo veci predvolania, navrhovateľ dáva odvolanie proti predvolaniu sp.zn. 23Sp/17/2012 na deň 05.02.2014 o 8.30 hod.

V podaní označenom č. 8 dáva navrhovateľ návrh na nariadenie predbežného opatrenia voči Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Podanie označené č. 9 navrhovateľ podáva návrh na nariadenie predbežného opatrenia proti Najvyššiemu súdu v Bratislave.

Podaním označeným č. 10 vznáša navrhovateľ námietku zaujatosti voči sudcovi prejednávajúcemu vec JUDr. G.

Podanie označené č. 11, 12 adresované Najvyššiemu súdu SR v Bratislave zasiela navrhovateľ kópie námietky zaujatosti voči sudcom a súdu.

V podaní označenom č. 13, označené ako ospravedlnenie, navrhovateľ ospravedlňuje svoju neúčast' na pojednávaní dňa 05.02.2014 o 8.30 hod. Pojednávania sa nezúčastní z toho dôvodu, že je invalidný dôchodca a jeho zdravotný stav mu nedovoľuje zúčastniť sa pojednávania v danej veci. V poznámke ďalej uvádza, že bez právneho zástupcu z radov advokátov sa žiadne pojednávanie konať nebude.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje minimálnej mzdy okrem sporov, ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť iba v peniazoch.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa ods. 1 písm. a/ a b/ musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Senát odvolacieho súdu sa v preskúmvanej veci zaoberal posudzovaním otázky zrejmej bezúspešnosti sporu, keďže túto zákon stanovil ako jednu z podmienok pre možnosť priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti. Posúdenie tejto otázky patrí do právomoci odporcu, ktorý musí každú vec posudzovať individuálne a to s prihliadnutím na osobitosti jednotlivých prípadov. Je možné, že záver odporcu o bezúspešnosti sporu nemusí byť vždy súladný s následným rozhodnutím súdu, do právomoci ktorého patrí rozhodovať o veci samej. Správny súd v tomto konaní posudzuje len zákonnosť rozhodnutia a postupu odporcu, t.j. či konanie bolo vedené v súlade s procesnými predpismi a či správny orgán aplikoval príslušný hmotnoprávny predpis. Správne súdy teda nenahrádzajú rozhodovanie všeobecných súdov a nemôžu ani prejudikovať rozhodnutie všeobecného súdu vo veci, v ktorej sa žiadateľ obrátil so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci na odporcu.

Z predložených dokladov a z vyjadrenia navrhovateľa mal odvolací súd za preukázané, že žalobu o preskúmanie všetkých štyroch vecí, v ktorých sa žiadateľ obrátil na Centrum právnej pomoci, nebola ani v jednom prípade vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím navrhovateľ nesplnil jednu z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval odvolací súd záver odporcu ako aj prvostupňového súdu, že v preskúmaných veciach nemožno vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu za správny.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel, a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.